

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szendrei Zsuzsanna pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a Tordainé dr. Sztráska Erzsébet ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránt a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróságnál 3.M.842/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.074/2009/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.074/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek

- tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárás illetéket az állam viseli.

A teljes mértékben pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

**I n d o k o l á s :**

A felperes 2002. áprilisától 2008. május 19-éig operátor munkakörben állt az alperes alkalmazásában. 2005. szeptember végéig a szalagon dolgozott, majd 2005. októberétől a szalagra került át, ahol kész motorokat kellett bedobozolnia, a becsomagoláskor hajolgtató mozgást kellett végeznie. 2005. október 12-étől fejfájással, szédüléssel, majd gerincproblémákkal keresőképtelen állományba került. A 2005. december 27-én, és a 2006. július 3-án készített elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény a felperest „operátor W ” munkakörben alkalmasnak minősítette. Ezt követően a 2006. július 4-én az alperes által kért elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vizsgálat a felperest „operátor” munkakörre ítélte alkalmasnak. Ezen legutolsó munkaköri alkalmassági véleménnyel szemben a felperes 2006. július 18-án másodfokú munkaköri orvosi alkalmassági vizsgálatot kért, amely a munkaviszonya megszűnéséig nem történt meg.

A felperes 2006. július 4-éig dolgozott a W szalagon, majd 2008. elejétől ide ismételten visszakerült, de hajolgtatnia már nem kellett. A felperes a kereseti kérelmében a 2006. július 4-én kelt elsőfokú orvosi alkalmassági vélemény hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozással, hogy az elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vizsgálatot végző V. Kkt. nem továbbította a fellebbezését, így számára a 2006. július 3-án kiállított elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény az irányadó, amely szerint a W-es szalagon történő munkavégzésre volt alkalmas. Az Mt. 174. § és a 177. § (2) bekezdés alapján táppénz és átlagkereset közötti különbséget, valamint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mivel fiziológiai és pszichés megbetegedései a munkaviszonyával összefüggésben keletkeztek.

A Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 3.M.842/2006/45. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek tizenöt nap alatt 20.000 Ft + áfa ügyvédi költséget. Megállapította, hogy az előlegezett illeték és a szakértői költség az állam terhén marad. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a 2006. július 4-ei elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény a korábbi, 2006. július 3-ai vélemény kiegészítésének, pontosításának minősült, amely a 33/1998. (VI.24.) NM rendelettel egyezően megjegyzés nélkül operátori munkakörre történő felperesi alkalmasságot állapított meg. A munkakörön belül a munkáltató az Mt. 102. § szerinti munkaszervezés keretében jogosult volt a konkrét munkafázis és a munkahely, munkavégzés meghatározására. A rendelet 7. §-a alapján pedig nem volt elzárva attól, hogy e rendeletben felsorolt kötelező soronkívüli vizsgálati okon túl egyéb okból 2006. július 4-én ismételten a felperes munkaköri alkalmassági vizsgálatát kérje. A kártérítés kapcsán megállapította, hogy a felperes az Mt. 174. § (4) bekezdés ellenére nem bizonyította, hogy az egészségkárosodása a perbeli munkaviszonyával, azon belül a 2005. októberében történt termelősor-váltással áll ok- okozati összefüggésben. Nem tudta ugyanis bizonyítani, hogy a derék fájdalma, vagy annak megrándulása a munkahelyén következett be. Erre sem okirati sem tanúbizonyítást nem ajánlott fel, a háziorvosi kartonján 2005. október 12-ei dátummal szereplő feljegyzés nem rögzít ilyen panaszt. A felperes csak 2006. márciusában hivatkozott derékrándulásra a háziorvosa előtt. A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő a véleményében egyértelműen állást foglalt atekintetben, hogy a 2005. októberben bekövetkezett szalagváltozással a felperesnél diagnosztizált megbetegedések nincsenek okozati összefüggésben. A szakvélemény szerint ugyanis a felperesnél megállapított lumbágó, isiász sorsszerű, degeneratív megbetegedéséből ered, amelynek kialakulása nincs ok- okozati összefüggésben a felperes által végzett munkával. A hajlott testtartás kerülendő, mivel ez a fellépő tüneteket fokozza, a betegség lefolyását megnyújtja. A felperes depressziója, migrénje, pánikbetegsége kialakulásában az egyéni hajlam játszott szerepet, valamint a szervezet hormonális változása, továbbá egyéb szellemi, fizikai megterhelés. A munkaügyi bíróság értékelte az okozati összefüggés körében azt is, hogy a felperes 2005. novemberét követően jórészt betegszabadságon, táppénzen, évi rendes szabadságon volt, a köztes időszakokban az alperes a felperes saját előadása szerint is (jegyzőkönyv) túlnyomórészt olyan munkafeladat elvégzésével bízta meg, amely a felperes fiziológiai és a pszichés állapotának megfelelt. A felperes fellebbezése folytán eljáró Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.074/2009/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helyes indokai alapján helybenhagyta kötelezve a felperest 12.000 forint alperesi fellebbezési perköltség megfizetésére megállapítva, hogy a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a

jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, a felperesi keresetnek megfelelő határozat meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem döntöttek a 2006. július 4-én kelt elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény hatályon kívül helyezése tárgyában előterjesztett kereseti kérelméről. E körben hivatkozott arra, hogy a munkáltató a 2006. július 3-án kelt orvosi véleményt nem fellebbezte meg, és 2006. július 4-én úgy kért ismételten alkalmassági vizsgálatot, hogy levélben adott utasítást az alkalmassági vizsgálatot végző orvosnak megsértve az Mvt. 58. § (4) bekezdésében foglaltakat, valamint az 33/1998. (VI.24.) NM rendelet 7. § (1) bekezdését. A 2006. július 4-ei elsőfokú alkalmassági vélemény elleni fellebbezését az orvos nem továbbította, ezért a 2006. július 3-án kiállított vélemény a mérvadó, amely szerint a felperes a W-es szalagon történő munkavégzésre volt alkalmas. A munkáltató azonban a W-es szalagról áthelyezte egy más fizikai igénybevételt jelentő szalagra, és a felperes gerinc- és derékfájdalmai akkor keletkeztek és állandósultak. Az orvosszakértői vélemény is rögzíti, hogy a felperesnél igazolható lumbágó és isiász a munkavégzésben történt változás után jelentkezett, és ez elősegítette létrejöttét. Az alperes nem tett eleget az Mt. 85. § (3) bekezdésének sem, mivel az orvosszakértői vélemény rögzíti, hogy 2005. decemberétől a felperesnél 50 %-os munkaképesség-csökkenés állapítható meg, ennek ellenére nem az állapotának megfelelő munkakörben foglalkoztatta. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában tartására irányult a felperes perköltség viselésre kötelezése mellett.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Alaptalanul sérelmezte a felülvizsgálati kérelem, hogy a 2006. július 4-ei elsőfokú orvosi alkalmassági véleménnyel kapcsolatos kereseti kérelmét az eljáró bíróságok nem bírálták el. Az elsőfokú bíróság ugyanis ezen kereseti kérelmét elutasította (3.M.842/2006/45. számú elsőfokú ítélet, 6. oldal 3-6. bekezdés). Ezen rendelkezést pedig a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.074/2009/4. számú ítéletével helybenhagyta. Az elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vizsgálatot végző, és véleményt kiállító V. Kkt-val szemben indított kereset tárgyában a pert a munkaügyi bíróság a 10. sorszámu jegyzőkönyvben foglalt, 2007. október 17-én jogerőre emelkedett végzésével megszüntette. A foglalkozás-egészségügyi alkalmasságról szóló vélemény nem közigazgatási határozat, hanem szakvélemény, ezért e vélemény felülvizsgálata iránt sem a Pp. XX. fejezet szerinti közigazgatási per, sem a Pp. 349. § (5) bekezdése alapján munkaügyi per nem indítható. Ha a vizsgált személy munkaviszonyban, illetve ezzel egy tekintet alá eső jogviszonyban áll, a munkáltatónak az alkalmasságról szóló vélemény alapján tett intézkedése a Pp. 349. § (1) bekezdés alapján munkaügyi perben vitatható (1/2004. Közigazgatási-Polgári Jogegységi Határozat). A

fentiekre tekintettel jelen munkaügyi perben az elsőfokú munkaköri alkalmassági vélemény hatályon kívül helyezésének nem lehetett helye, viszont a felperesnek a munkaviszonyával összefüggésben érvényesített kárigénye kapcsán a munkaköri alkalmassági véleményre alapított munkáltatói intézkedéssel, mint a munkáltató károkozó magatartásával összefüggésben jogszerűen vizsgálta a munkaügyi bíróság, hogy a felperes egészségkárosodása a munkavégzéssel - az alkalmassági vélemény figyelembevételével meghatározott munkafeltételekkel (hajlongó munkavégzés) - okozati kapcsolatban áll-e. E körben helytállóan állapították meg a bíróságok, hogy az Mt. 174. § (4) bekezdésben foglalt kötelezettség ellenére a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az egészségkárosodása a munkaviszonyával áll összefüggésben. A bizonyítékokat az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdés alapján okszerűen mérlegelte, a döntését a Pp. 221. § (1) bekezdés alapján megfelelően indokolta. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, ezért nincs helye a bizonyítékok újraértékelésének, felülmérlegelésének (BH.2001/197., BH.2002/29.). Alaptalanul állította a felperes, hogy a tényállást a háziorvosi karton bejegyzéseivel, továbbá az orvosszakértői vélemény megállapításaival ellentétesen állapította meg az elsőfokú bíróság. A felülvizsgálati eljárásban olyan új körülményre, amely nem volt a megelőző eljárás tárgya (amelyre vonatkozóan a fél az első-, és a másodfokú eljárás során nem hivatkozott, és bizonyítékait sem terjesztette elő), nem lehet hivatkozni (BH.2002.447., BH.2002.283.). A felperes az első-, és a másodfokú eljárásban nem hivatkozott arra, hogy 2005. decemberétől az 50 %-os munkaképesség-csökkenésére tekintettel csak rehabilitált munkakörben lett volna foglalkoztatható, ezért ennek vizsgálatára a felülvizsgálati eljárásban már nem kerülhetett sor.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján a jogerős másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

A teljes mértékben pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének díja viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 87. § (2) bekezdés, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. július 14.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelül: Nné tisztviselő